

Книга Йоїла і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня - Номер сорок п'ять

Jeff Pippenger

2026-02-12

Число сорок п'ять

Огляд

Левіт 23 визначає три випробування у п'ятидесятницькому періоді ста сорока чотирьох тисяч. Зіставлення першого дня свята Кучок із днем П'ятидесятниці, а тоді зіставлення сорока днів, коли Христос навчав учнів віч-на-віч перед Своїм Вознесінням, із днем першоплодів утворюють цілісну структуру, що відображає вістки трьох ангелів.

Коли «смерть, погребіння і воскресіння» застосовується як єдина пророчна віха, що має три етапи, як це відображено в хрещенні Христа, виявляємо, що через п'ять днів після воскресіння, що припало на День першоплодів, настає завершення семиденного Свята Опрісноків як святе зібрання. Отже, Христовому воскресінню, яке відповідає приношенню першоплодів, слідує п'ятиденний період.

Наприкінці структури, що утворюється шляхом співвіднесення першого дня свята Куців із днем П'ятдесятниці, є ще одна віха з трьома ступенями, за якою також слідує п'ять днів, що ведуть до П'ятдесятниці.

Між тими двома «треступневими віхами, за якими йдуть п'ять днів», є період у тридцять днів. Коли ми узгоджуємо перший день Свята Куців із Днем П'ятдесятниці, ми розуміємо, що за п'ять днів до Свята Куців був День Очищення. За десять днів до Дня Очищення було Свято Труб. Сорок днів, протягом яких Христос навчав віч-на-віч після Свого воскресіння в День Першоплодів, узгоджуються з позначками «через п'ять днів після Свята Труб» та «за п'ять днів до Дня Очищення».

Трьохетапна віха Його 'смерті, поховання і воскресіння', після якої настають п'ять днів до завершення Свята Опрісноків, потім повторюється через тридцять днів у вигляді трьохетапної віхи 'сурми, вознесіння і суд', після чого знову настають п'ять днів до П'ятидесятниці. Початкова трьохетапна віха легко визначається як єдина віха з трьома етапами, бо вона безпосередньо ототожнюється з хрещенням Христа, яке символізує Його 'смерть, поховання і воскресіння'. Хрещення було альфою священного 1260-денного періоду, що завершився Його 'смертю, похованням і воскресінням', які стали омегою тих 1260 днів.

Трьохетапна віха наприкінці П'ятидесятницького періоду має бути розпізнана шляхом пророчого застосування. У п'ятдесяти днях П'ятидесятницького періоду та сама структура виявляється на початку і наприкінці. Виходячи з принципу, за яким Христос завжди ілюструє кінець початком, ми можемо визначити Свято Труб, за яким іде Вознесіння, потім

День Спокути, а далі — п'ять днів, як одну «трьохетапну віху, за якою слідує п'ять днів».

Ми також перевіряємо запропоновані три етапи за біблійними настановами щодо ознак кожного з них. Ці три етапи неодноразово представлені в Божому Слові. Це три ангели; це двір, Святе і Святе Святих; це дія Святого Духа у викритті щодо гріха, праведності та суду. Ототожнення Свята сурм, Вознесіння та Дня Спокутування з цими трьома етапами вимагає, щоб кожен із етапів відповідав встановленому біблійному свідченню.

Сурми є попереджувальною звісткою, і вони пов'язані з першим ангелом, який виголошує: «Бійтеся Бога». Вознесіння Христа є символом слави Його Другого Пришестя, бо другий вислів першого ангела: «віддайте Йому славу». День Спокути є символом суду, а третій вислів першого ангела: «прийшла година Його суду». Є кілька способів визначити, що пророчі характеристики трьох кроків у вісі, розташованій наприкінці П'ятидесятницького періоду, репрезентують три кроки вічного Євангелія, в якому багато хто «очистяться, вибіляться й випробуються».

Отже, ви тоді можете побачити, що в першій вісі трьох кроків приноситься першоплідне приношення ячменю, а в останній вісі трьох кроків — першоплідне приношення пшениці. Ви тоді могли б побачити, що три кроки альфи п'ятидесятницького періоду вказують на безквасний хліб, тоді як омега віха трьох кроків вказує на квасний хліб. Ви навіть могли б побачити, що в трьохкроковій вісі на початку Христос був піднесений, щоб притягнути всіх людей, а в кінцевій трьохкроковій вісі підноситься стяг ста сорока чотирьох тисяч, щоб притягнути язичників.

Перший і третій ангели є тим самим ангелом на пророчому рівні, бо перший є початком, а третій — закінченням. Перший ангел — альфа — сповіщає про відкриття суду, а останній ангел — омега — сповіщає про завершення суду. Вістка першого ангела була підкріплена сповненням ісламу 11 серпня 1840 року, а третій ангел був підкріплений сповненням ісламу 9/11. Сестра Вайт повідомляє, що місія як першого, так і третього ангела полягала в тому, щоб освітити землю своєю славою. Численні інші свідчення надають достатню підтримку для визначення структури П'ятидесятницького періоду, як це викладено у п'ятдесяти днях від воскресіння Христа до П'ятидесятниці, разом із першими двадцятьма двома віршами двадцять третього розділу Книги Левіт та останніми двадцятьма двома віршами двадцять третього розділу Книги Левіт. Між двома віхами, позначеними трьома кроками з наступними п'ятьма днями, міститься тридцятиденний період, що репрезентує другого ангела.

Першою віхою з «трьох кроків, за якими йдуть п'ять» днів є перший ангел, тридцять днів — це другий ангел, а другою віхою з «трьох кроків, за якими йдуть п'ять» днів є третій ангел. Ці три кроки охоплюють увесь п'ятидесятницький період до П'ятидесятниці, яка тоді позначає початок семи днів свята Кучок, що представляє виливання пізнього дощу під час кризи недільного закону, яка починається з недільного закону у Сполучених Штатах і триває аж доки Михаїл не устане й не закрийється випробувальний час для людства. Структура є божественною, але вона породжує деякі серйозні міркування.

Серйозні міркування

Очевидно, що віха, представлена «трубами, вознесінням і судом», є лакмусовим тестом і третім випробуванням. Третє випробування завжди є лакмусовим тестом, у якому характер виявляється, але ніколи не формується.

Характер виявляється під час кризи. Коли опівночі урочистий голос проголосив: «Ось, жених іде; виходьте йому назустріч», сплячі діви прокинулися від сну, і стало видно, хто приготувався до цієї події. Обидві групи були захоплені зненацька, але одна була готова до несподіваного випробування, а інша виявилася без підготовки. Характер виявляється обставинами. Надзвичайні ситуації виявляють справжній гарт характеру. Якась раптова й несподівана біда, втрата або криза, якась неочікувана хвороба чи страждання, щось, що ставить душу віч-на-віч зі смертю, виявить справжню внутрішню сутність характеру. Стане явним, чи є справжня віра в обітниці Слова Божого. Стане явним, чи підкріплюється душа благодаттю, чи є олія в посудині разом зі світильником.

Часи випробувань приходять для всіх. Як ми поведимося під час випробувань і Божої перевірки? Чи гаснуть наші світильники? Чи ми й далі підтримуємо їх запаленими? Чи готові ми до будь-якої критичної ситуації завдяки нашому зв'язку з Тим, Хто повний благодаті та істини? П'ять мудрих дів не могли передати свій характер п'ятьом нерозумним дівам. Характер має бути сформований нами як особистостями. Review and Herald, 17 жовтня 1895 р.

Коли настає віха Свята Труб, твій характер назавжди запечатується, тебе підносять як знамено, і твої гріхи назавжди згладжуються. Три кроки представляють три аспекти запечатування. Надходження вістки Опівнічного крику виявляє тих, що мають елей і яких підносять як знамено, коли їхні гріхи усуваються. Вістка, справа і печать — усе це одна віха. Це віха, "що приводить душу віч-на-віч зі смертю" через "несподіване лихо". Сурма ісламу представляє те "несподіване лихо". У той момент вістка: "Ось, Жених іде", проголошується за п'ять днів до недільного закону, де вістка змінюється на гучний клич третього ангела.

Три кроки цієї віхи є ідентифікаційними елементами запечатування і піднесення ста сорока чотирьох тисяч, що відбуваються безпосередньо перед недільним законом. Очевидно, що лакмусовий тест 'труби, вознесіння і суд' був представлений Ексетерським табірним зібранням. П'ять днів між Днем викуплення і П'ятидесятницею представляють шістдесят шість днів між закінченням Ексетерського табірної зібрання 17 серпня до 22 жовтня 1844 року, коли двері зачинилися. Ці шістдесят шість днів міллеритської історії ілюструють останні дні, і в цьому відношенні вони ілюструють проголошення вістки Опівнічного крику ста сорока чотирма тисячами.

П'ять днів до П'ятидесятниці узгоджуються з шістдесятьма шістьма днями проголошення міллеритами вістки Опівнічного Кличу, що також мало свій прообраз у тріумфальному вході Христа в Єрусалим. Першим із трьох етапів є Свято Сурм, яке є сьомою сурмою, або третім горем, або ісламом в останні дні, а тріумфальному входу Христа передувало розв'язування осла.

У пророчому сенсі це вказує, що відв'язування осла знаменує початок урочистого в'їзду, який є Криком опівночі. Біблійне пророцтво в останні дні слід застосовувати до шостого царства біблійного пророцтва — звіра із землі, тобто Сполучених Штатів. Іслам завдасть удару по Сполучених Штатах, як це було 11 вересня, тим самим позначаючи початок проголошення Крику опівночі значним ударом ісламу по Сполучених Штатах, а завершення проголошення Крику опівночі — іншим значним ударом ісламу по Сполучених Штатах, бо Ісус завжди ілюструє кінець чогось його початком.

Вістка П'ятидесятниці є вісткою гучного кличу, а гучний клич є лише посиленням вістки Опівнічного кличу. В історії міллеритів Опівнічний клич завершився, коли двері були зачинені 22 жовтня 1844 року, і він завершиться, коли двері зачиняться під час недільного закону в останні дні. У день П'ятидесятниці Петро проголосив вістку Йоїла, а П'ятидесятниця є омега-завершенням Опівнічного кличу, тож у його альфа-початку Петро з пророчої необхідності також має проголошувати вістку Йоїла. Під час Опівнічного кличу Петро — в другому розділі Дій Апостолів: у горниці о третій годині, а того ж дня о дев'ятій годині він у храмі проголошує вістку Йоїла.

Петро є символом ста сорока чотирьох тисяч у день П'ятидесятниці, що є завершенням Опівнічного Крику, і він є символом ста сорока чотирьох тисяч на початку Опівнічного Крику. Запечаткування та підняття ста сорока чотирьох тисяч починається з відв'язування осла, коли іслам завдає удару. Коли міллеріти залишили таборове зібрання в Екзетері, вони несли вістку, мов приливна хвиля, і символічно були прообразом ста сорока чотирьох тисяч, які повторюють той досвід.

Це застосування стає серйознішим, коли ви усвідомлюєте, що Петро представляє тих, хто проголошує вістку Опівнічного Кличу на лакмусовому та третьому випробуванні п'ятидесятницького періоду. Третя година для Петра у день П'ятидесятниці поміщає його в горницю, а горниця — це також десять днів, що передували П'ятидесятниці. Друге випробування п'ятидесятницького періоду — це тридцятиденне храмове випробування, що слідує за основоположним випробуванням. Друге випробування храму вимагає від вірних увійти вірою до Святого Святих, де їхні гріхи згладжуються і де вони вірою посаджені з Христом у небесних місцях. Книга Діян апостолів повідомляє, що Петро розпочав свою проповідь на підставі книги Йоїла о третій годині в горниці, а потім о дев'ятій годині він був у храмі.

А Петро, ставши разом з одинадцятьма, підніс свій голос і промовив до них: Мужі юдейські й усі, що мешкають у Єрусалимі, хай буде це вам відомо, і прислухайтеся до моїх слів: Бо вони не п'яні, як ви вважаєте, бо ж тільки третя година дня. Але це є те, що було сказане пророком Йоїлом. ... А Петро та Йоан піднімалися разом до храму на годину молитви, дев'яту. Дії апостолів 2:14–16; 3:1.

Христа прибили до хреста о третій годині, і Він помер о дев'ятій годині. Його смерть, поховання і воскресіння — одна віха з трьома шаблями. Третій щабель, день первоплодів, розпочинає п'ятдесят днів, що завершуються П'ятидесятницею. У альфі

П'ятидесятницького періоду третя і дев'ята година становлять виразний контраст, бо Христос був живий о третій годині, а о дев'ятій — мертвий. Петро перебував у верхній світлиці о третій годині, а в храмі — о дев'ятій.

П'ятидесятницький період п'ятдесяти священних днів у часи Христа був священним пророчим періодом, безпосередньо пов'язаним із пророцтвом про дві тисячі триста років. Він був особливо пов'язаний із завершальним тижнем із чотирьохсот дев'яноста років для юдейського народу в дев'ятому розділі книги Даниїла. Той священний тиждень, коли Христос підтвердив завіт, був поділений на два рівні періоди по 1 260 пророчих днів. Серцевиною того тижня був хрест. Хрест вказує на третю і дев'яту годину, і Петро в день П'ятидесятниці робить те саме. У 34-му році, наприкінці того самого священного тижня, коли Корнилій послав по Петра з Кесарії Марітими, була дев'ята година.

У Кесарії був один чоловік на ім'я Корнилій, сотник із когорти, що звалась Італійською, благочестивий і богобоязливий з усім своїм домом, який багато давав милостині народові і завжди молився Богові. Він виразно у видінні, близько дев'ятої години дня, бачив ангела Божого, що ввійшов до нього і сказав йому: Корнилію. А він, поглянувши на нього, злякався і сказав: Що, пане? І той сказав до нього: Молитви твої та милостині твої піднялися на пам'ятку перед Богом. А тепер пошли людей до Йоппи і поклич Симона, що зветься Петро. Дії 10:1–5.

Наступного дня Петро зійшов на дах, щоб помолитися близько шостої години.

Наступного дня, коли вони були в дорозі й наближалися до міста, Петро близько шостої години піднявся на дах помолитися. І відчув він великий голод і хотів їсти; та коли готували, він упав у екстаз. І бачить: небо відкрилося, і сходять до нього якась посудина, наче велике полотно, зв'язане за чотири кути, і спускається на землю; у ній були всілякі земні чотириногі тварини, і дикі звірі, і плазуни, і птахи небесні. І голос пролунав до нього: Устань, Петре; заколи й їж. Але Петро сказав: Ні, Господи, бо ніколи я не їв нічого скверного чи нечистого. І голос вдруге до нього: Те, що Бог очистив, ти не вважай скверним. Це сталося тричі; і посудина знову була взята на небо. Дії 10:9-16.

Поклик до Петра, щоб він прибув до Кесарії, лунає о дев'ятій годині, коли з'являється ангел, аби звернутися до Корнилія. Корнилій уособлює інших Божих дітей, яких під час недільного закону кличуть вийти з Вавилону. Ангел, що приходить під час недільного закону, — це другий голос вісімнадцятого розділу Об'явлення, який закликає тих, хто ще перебуває у Вавилоні, утекти. Петро — це сто сорок чотири тисячі, а Корнилій — працівники одинадцятої години, які представлені Петрові як нечисті тварини. Взаємини Петра й Корнилія відтворюють співвідношення, окреслене у сьомому розділі Об'явлення, де сто сорок чотири тисячі представлені у зв'язку з великим натовпом. Петрові тричі було наказано: «Уставай, заколи й їж». Для ста сорока чотирьох тисяч поклик від Корнилія — це той момент, коли стягові наказано піднятися.

Корнилій перебуває в Кесарії Марітими, іноді званій Кесарією при морі. Сімнадцятий розділ Одкровення сповіщає нам, що «води» «це народи, і натовпи, і нації, і язики». «Води» — це

ті, хто перебувають поза Божою Церквою; і в Одкровенні, так само як і у Петровому видінні нечистих звірів, число чотири означає увесь світ. У видінні Петра є чотири різні звірі, і вони спускаються у полотні, утримуваному за чотири його кути. Зв'язок Петра з Корнилієм також представлений Ноем і звірами, що ввійшли до ковчега.

Петро перебував у Йоппі, назва якої означає «яскрава й прекрасна», бо, як символ ста сорока чотирьох тисяч, Петро є яскравим і прекрасним стягом для язичників. О дев'ятій годині язичники пробуджуються до стяга, який Сестра Вайт визначає як суботу, закон Божий, вість третього ангела та місіонерів у всьому світі, що несуть вістку останніх днів. Корнилій був пробуджений до стяга, коли ангел прибув о дев'ятій годині в Кесарію при морі. Тоді вістка за п'ятидесятницького недільного закону йде до світу — до моря.

Піднесення знамена також зображене як піднесення дому Господнього над горами, і Петро молився на даху в прекрасному світлому місті Йоппі, о шостій годині, безпосередньо перед недільним законом дев'ятої години. Коли сто сорок чотири тисячі будуть запечатані, обставини кризи у світі спонукатимуть інших Божих дітей, що ще перебувають у Вавилоні, шукати світла. Їх буде приведено до Петра на даху дому в Йоппі.

Петро також перебував у Кесарії Филиповій у шістнадцятому розділі Євангелії від Матвія. Кесарія Филипова при підніжжі гори Хермон носила ту саму назву, що й Кесарія при морі, але між ними існував виразний контраст, бо одне місто було на суходолі, а друге — на морі. Розп'яття Христа о третій годині, а Його смерть — о дев'ятій виразно окреслюють контраст життя і смерті. Петро у третю та дев'яту годину П'ятдесятниці окреслює виразний контраст від горниці до храму. Кесарія на суходолі або Кесарія при морі репрезентує необхідний пророчий контраст третьої та дев'ятої години, але немає прямої згадки про третю годину, коли Петро був у Кесарії Филиповій. На підставі свідчення двох або трьох утверджується справа, і — у третю та дев'яту годину на хресті, а також у день П'ятдесятниці — обидва ці образи представлені однією особою, чи то Христос живий або в гробі, чи то Петро в горниці або в храмі.

Третє свідчення щодо третьої та дев'ятої години в обох Кесаріях визначає Петра як головну постать в обох випадках, так само як на початку п'ятидесятницького періоду головною постаттю був Христос, а наприкінці того самого періоду — Петро. Альфа-постать третьої години є тією самою, що й омега-постать дев'ятої години, що дає одне свідчення того, що Кесарія Пилипової є альфою з-поміж двох Кесарій. Другим свідченням є те, що назви обох міст однакові, тож в обох випадках однаковими є ім'я головної постаті та назва міста. Третє свідчення — це протиставлення суходолу й моря. Коли Петро перебував у Кесарії Пилиповій, була третя година. Саме тут послання стає ще серйознішим.

Правильно співвідносити два міста з однаковою назвою, що ми й робимо, але ми також включаємо третю й дев'яту годину у наше застосування на підставі свідчення Христа на хресті та Петра в день П'ятидесятниці. Поєднуючи три лінії — третю та дев'яту години Христа, третю та дев'яту години Петра в день П'ятидесятниці, — ми визначаємо третю годину в Кесарії Филиповій. Ту саму пророчу логіку слід застосувати до Корнилія о дев'ятій

годині, Петра о шостій годині, а потім Петра в Кесарії Филиповій о третій годині.

Петро присутній при всіх трьох віхах; Корнилій — при шостій і дев'ятій годинах разом із Петром, але не о третій годині в Кесарії Филиповій. Ця лінія поєднується воедино, бо кожен крок відповідає, відповідно, третій, шостій і дев'ятій годинам: від Кесарії Филипової до Йопії, до Кесарії Приморської. Обидві Кесарії мали культурні корені, пов'язані як із Грецією, так і з Римом, але відмінністю Кесарії Филипової було втілення віддаленого, містичного язичництва, тоді як Кесарія при морі була торговельним і адміністративним осередком, у якому грецька культура поєднувалася з римським управлінням. Кесарія Филипова була символом церковного урядування, а Кесарія Приморська — державного урядування.

На лінії від Кесарії до Кесарії Йоппа є середнім щаблем із трьох щаблів. Три щаблі представлені третьою, шостою та дев'ятою годинами. Кесарія Приморська о дев'ятій годині — це недільний закон, коли Євангеліє йде до язичників. За три години до того, о шостій годині, Петро перебуває в Йопії, світлому та сяючому місті. Ще за три години до того Петро перебуває на святі Труб о третій годині. Від Кесарії до Кесарії — це період Опівнічного Крику. Петро представляє тих, хто проголошує Опівнічний Крик від початку аж до кінця, бо Ісус завжди узгоджує початок із кінцем. Опівнічний Крик починається з розв'язання осла на віховій позначці свята Труб, де Петро проголошує вістку пророка Йоїла.

Петро перебуває на трьохетапній вісі: Свято Труб, Вознесіння, а далі — суд. На цій вісі, у шістнадцятому розділі Євангелія від Матвія, порушується питання про те, ким був Христос. Ім'я Петра змінюється, і Христос проголошує, що на цій Скелі Він збудує Свою Церкву. Скеля, на якій збудований храм, є підвалиною, а Петро в Кесарії Пилиповій — це звістка першого ангела, що є основоположною звісткою. Коли Петро доходить до наступного етапу — в Йопії, — він возноситься, як і Христос наприкінці сорока днів навчання віч-на-віч. Вознесіння також є паралеллю до хреста, первинного стяга історії спасіння; і хрест поділяється на дві частини, з двома розбійниками, роздиранням завіси у Святе Святих, темрявою та годинами.

А від шостої години настала темрява над усією землею аж до дев'ятої години. А близько дев'ятої години Ісус вигукнув гучним голосом, кажучи: Елі, Елі, лама савахтані? тобто: Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув? Матвія 27:45, 46.

У Йопії, о шостій годині, Петро перебуває в пророчій точці розділення між загубленими й спасеними, між світлом і темрявою, а також між початком і завершенням Опівнічного Крику. Цей злам підкреслює перехід від Лаодикійського руху ста сорока чотирьох тисяч до Філадельфійського руху ста сорока чотирьох тисяч. Він позначає цілковите відкинення Лаодикійської Церкви Адвентистів сьомого дня. Ті зачинені двері суду, представлені Днем Спокутування, настають за п'ять днів до П'ятидесятницького недільного закону. Цьому судові передує вознесіння, а перед ним — трубна вістка. Ці три кроки становлять віху, де вкарбовується печать Божа, і де тріумфуюча Церква проголошує вістку Опівнічного Крику тим, кого представляє Корнилій.

Петро проголошує вістку у День П'ятидесятниці, і П'ятидесятниця знаменує кінець вістки Опівнічного Крику. Отже, з огляду на пророчу необхідність, Петро також проголошує вістку на початку періоду Опівнічного Крику. Початок завжди ілюструє кінець. Петрова вістка Опівнічного Крику отримує силу, коли осла Ісламу розв'язують і він нападає на Сполучені Штати, як це відбувається знову під час недільного закону. Те, що Петро проголошує вістку на третій і дев'ятій годині Дня П'ятидесятниці, визначає початок і завершення Опівнічного Крику.

У лінії, яку ми розглядаємо, сорок днів, що завершуються вознесінням Христа, водночас започатковують десять днів у горниці. На п'ятий день із тих десяти День викуплення засвідчує, що гріхи Ізраїля були згладжені, а Церква приготувалася. Саме о третій годині Петро перебував у горниці в день П'ятидесятниці. О дев'ятій годині недільного закону вістка переходить від опівночі до гучного кличу.

Проголошення Петром звістки Опівнічного крику відбувається тоді, коли він перебуває в третій годині. Ту звістку позначено святом сурмлення, коли осла відв'язують, а також Кесарією Пилиповою; а Кесарія Пилипова — це також Паніум. Паніум представлений у віршах 13–15 одинадцятого розділу книги Даниїла. Петро вказує не лише на ісламський удар по Сполучених Штатах, коли на початку проголошення Опівнічного крику осла відв'язують, але водночас Петро перебуває в битві при Паніумі, що веде до недільного закону. Битва при Паніумі є паралельною подією до ісламського удару по Сполучених Штатах.

Ми продовжимо їх у наступній статті.